

SläktKuriren

Nr 28. Årgång 48 (1/2013). Utg. dag 27/7 2013 Sporadiskt utgiven sedan 1965.

Släktföreningen fyllde 85 år 2010

Informationsblad för ERNBERG-EHRENBERGSKA SLÄKTFÖRENINGEN Chefredaktör: Ingemar Ernberg, tillika utgivare. Medarbetare Jonas Hök, Jan Ernberg m fl. Red:s adress: I. Ernberg, Smultrongränd 18, 18245 Enebyberg. Tel: 08/7688825. Fax: 08/7688825.

Enighet ger styrka, besegrar hindren och vinner ändamålet (förklaring se fotnot *)

Årets Slottsträff med picknick (picnic) Waldemars Udde!!

Lördag 24 augusti 2013 kl 13.00

Samling vid bakom museet vid oljekvarnen, nära vattnet

Mer information kommer att finnas på hemsidan
<http://www.ernberg.info/>

För deltagande hör helst av Er senast 20:e augusti till Jan Ernberg,
tel 08/7580892 eller jan.ernberg@home.se

I detta nummer: Kalendarium s.2; Medlemsavgift s 2 & s 21; Nya Släktboken illustrerad på CD s.2; Slottsträffen 2012 s 3; Obelisk i fara s. 5; Släktskap med Neanderthal o Denisova s.6; Trädgårdshistoria (Wedebys) s.7; Ernbergs restaurant & askkoppen, Greencastle, USA s 14; Ulla Hambergs minne s 21.

Hemsidan uppdateras kontinuerligt:

<http://www.ernberg.info/>

Skicka ev. synpunkter och förslag till Johan Ernberg <ernberg@ties.itu.int>

*"Bevingat ord" myntat av farbror Gustaf i samband med invigningen av Carlscrona-Wexjö Jernväg 1874. Tack vare sin okuvliga energi och även med stor personlig ekonomisk insats genomdrev farbror Gustaf förslaget, och i början av augusti månad 1874 invigdes järnvägen av Konung Oscar II, som för ändamålet gästade staden. Invigningsdagen firades på kvällen med illumination i staden. Samtliga fönster å fasaden till farbror Gustafs stora, mitt emot norra delen av Hoglands park belägna fastighet voro då upplysta medelst till färgen granatgnistrande röda lampor, varigenom man där kunde avläsa följande tänkvärda inskription /med antalet bokstäver precis motsvarande fönsterrutorna i fasaden: **"Enighet ger styrka, besegrar hindren och vinner ändamålet"**. Arrangemanget hade god effekt och en stor skara människor skockades utanför byggnaden för att betrakta skådespelet. Säkert var det en stor och lycklig dag för upphovsmannen.

Kalendarium

Lördagen 24 augusti 13.00. Årets Mellanmötes Slottsträff med PickNick, Boule, Tipsrunda avhålls vid Waldemarsudde. Samling kl 13 bakom museet mot vattnet vid oljekvarnen. Hör gärna av Er om deltagande till Jan Ernberg, tel 08/7580892 eller jan.ernberg@home.se senast 20:e augusti.

Augusti-September 2014 (nästa år): Ordinarie Släktmöte, preliminärt i Karlskrona. För def datum se hemsida.

Medlemsavgiften

till släktföreningen är facila 50:-/år. Du kan också betala 150:- för en tre-års period, 2012-2014 (om du inte redan gjort det). En avgift/hushåll. **Postgiro nummer 484 72 55-9**, Ernberg-Ehrenbergiska släktföreningen.

För frågor om medlemskap och avgifter kontakta kassören

Annika Alm-Ekman.

Hennes telefonnummer är 08/6533090

E-post adress annika.almekman@bredband.net

Adress: Fleminggatan 56, 112 45 Stockholm

Vacker, illustrerad och reviderad nytutgåva av Ernberg-Ehrenbergiska släktboken erbjuds digitilaiserad på CD

Rekommenderas verkligen till alla, äldre som yngre, som födelsedagspresent, julklapp eller bara till familjearkivet!! Du kan ju skriva ut den och göra en vacker bokbinding efter egen smak. Jonas kan säkert tipsa om bokbindare.



Jonas Hök har donerat ett tryckt och vackert inbundet exemplar av "nya Släktboken" till Släktarkivet: vackert grönt klotband med guldtext (se ovan). Jonas erbjuder nu alla att köpa en CD-skiva med hela den uppdaterade versionen, och skriver sålunda:

"En första utgåva av Ernberg-Ehrenbergiska släktboken kom ut år 2005. Den finns nu i ett reviderat skick på CD-skiva med bilder och nyttillkomna texter (såsom brev och bouppteckningar) från släktföreningens arkiv inlagda. Nyheter om våra anor som finns att läsa på Internet och i offentliga arkiv är också tillkomna.

För att väcka intresset hos mina barn för sin farmor Anna-Lisa Ernbergs rötter, har jag lagt in en biografi över min morfar, livmedikus Harald och hustru Anna Ernberg med familj och avslutar boken en biografi över min egen familj.



CD-skivan är typ CD-R, avsedd att läsas på en dator, innehållande summa 270 textsidor i A4-format. Den kan köpas för 150 kronor inklusive frakt. Pengarna går till släktföreningen. Den som är intresserad av CD:n kan anmäla sig till ordföranden Jan Ernberg (08-758 08 92, eller jan.ernberg@home.se).

Det är möjligt för vem som helst att föra över innehållet på skivan till en dator (96 MB) och där t.ex. ta bort allt om livmedikusens och min egen familj och istället lägga in sina egna anor och familj. I släktföreningens databas Disgen finns alla detaljerade data för "kalenderbitaren" om t. ex. exakta datum: dag, månad och år för födsel, vigsel och död. Disgen detaljer finns inte med på CD:n. De är tillgängliga på annat håll för den intresserade. Därför har jag reducerat dessa uppgifter i boken för att underlätta läsandet /Jonas Hök"

Mellanmötesträff 15 september 2012 i Stockholm Obelisk, Slottsbacken, Gamla Stan



Samling på Slottsbacken vid boulevanan framför "vår obelisk" och Storkyrkan. Ordföranden Jan delar ut instruktioner inför stundande bouletturnering. Bl a skymtar Jan Ylva och Björn Bergtass Svante Ernberg, Sofia Andersson, Gunilla Tideholm, Joanna Ekman, Dan Danielson, Cecilia Danielsson, Michael o Marie Bergström, Cecilia Hedenblad, Eva Virgin, Jonas Hök, Staffan Riben och Malin Ernberg. Foto: Ingemar Ernberg.



Jonas Hök kåserar om sina efterforskningar kring Obeliskens tillkomst och förlagor. Dan Danielsson, familjen Bergström (75%), Eva Virgin, Cecila Danielsson, Joanna Ekman, Annika Alm-Ekman, Jan, Ingrid Gerdin och Ylva Bergtass lyssnar uppmärksamt.



Kurirens redaktör hade sedan sist rekryterats av "Barca", och var den ende professionelle heltids boule-spelaren, utrustad med regelrätt skyddsutrustning, hjälm, bolstrad skjorta med "kastärmar", Fjällrävens nyproducerade boule-byxa och boule-skor med greppriktig, räfflad filtsula. Saknas på bilden kasthandskar och klotväska. Trots detta blev proffset utslaget i tidig omgång och segrarna blev två kvinnor, (nästan) som alltid numera: Marie Bergström och Eva Ernberg.



Parallellt pågick tipsrunda, därefter gemensam rundvandring för att söka efter Ingemar Ehrenbergs bostad då han var vaktmästare i Rådhuset vid Stortorget. Gemensamt kafferep avnjöts på Stadsmissionens café. På bilderna: Cecilia Hedenblad, ?, Jonas Hök, Staffan Riben, Eva Virgin och Eva Ernberg, resp Eva Virgin, Ylva Bergtass, Eva Ernberg, Jonas Hök och Staffan Riben. Foto: I. Ernberg

Kungens Obelisk sprängs sönder

Hej!

Sedan några månader är Obeliskens på Slottsbacken avspärrad. Varför? Det är annars trevligt att se korteger och dylikt från Obeliskens sockel.

Om Obeliskens är fallfärdig räcker det ju inte att spärra av alldeles intill. Obeliskens är hög och hela Slottsbacken är farlig om den faller. Varför får man inte klättra på sockeln?

Sture Holmbergh, Stortorget

Svar: Du är inte den ende som har hört av sig om Obeliskens och jag håller med om att det är underligt att den har varit avspärrad så länge. Jag ringde till Lotta Günther, förvaltare på Statens fastighetsverk med ansvar för Kungliga slottet för att höra hur det ligger till.

Svaret jag fick var att det inte är någon risk att Obeliskens ska rasa, men att det visat sig att de så kallade järnkramlorna som håller ihop skapelsen börjat rosta och det har fått till följd att stenen sprängts sönder.

Det är väl bara att fixa till, tänker du säkert och det är det, men frågan är vem som ska stå för fiolerna.

Obeliskens var en gåva från Gustav III till Stockholms stad som tack för att borgerskapet vaktat staden under kriget mot Ryssland. Kungen

beställde Obeliskens av sin favoritarkitekt Louis Jean Desprez, som bland annat ritade Koppartälten och Kinesiska paviljongen i Haga.

Obeliskens, som är 22 meter hög inklusive sockeln, var tänkt att placeras på Mariatorget, men Slottsbacken ansågs finare och så fick det bli.

Den avtäcktes den 3 oktober 1800. Gustav III fick dock aldrig se resultatet eftersom han mördades åtta år tidigare.

Fastighetsverket har uppmärksammat att Obeliskens ägs av staden och inte staten och har därför vänt sig till stadsledningskontoret för att höra om stacens ledning är beredd att stå för renoveringen. En utredning har tillsatts och i väntan på vad den kommer fram till kommer Obeliskens att vara avspärrad. Lotta Günther lovade dock på stående fot att det ska placeras ut bänkar som kompensation för att den som vill slå sig ner inte kan sitta på sockeln i nuläget. Vackert så.

När vi i samband med släktträffen på Slottsbacken skulle gå fram och klappa ”vår obelisk”, rest av anfader Ingemar Ehrenberg år 1800 på borgerskapets uppdrag, så visade det sig att den var kraftigt avspärrad. Några dagar senare framgick det av Q&A i SvD att den håller på att förfalla. Nu kan man undra varför inte byggherrens ättlingar tillfrågats i ärendet, vi har ju tillgång till både ritningar, byggbeskrivningar och ”know-how” (mest hos Jonas Hök)! Borde inte Släktrådet reagera. Vi kan också erbjuda att mottaga obelisken på något av våra värdiga Släkttorp om Staden eller Staten inte uppskattar dess äkta värde – som ett unikt exempel på Ernberg-Ehrenbergiska släktens finurlighet – den ha ju trots allt hållit i mer än 200 år. Det är mer än vad man kan säga om Söderstadion eller Råsunda!! /Redaktionen

Fortsatt DNA-analys över släktens rötter leder oss till Neanderthalare och Denisova-människan?



Här ser vi Kurirens Redaktör Ingemar Ernberg klättra ner i Denisova-grottan i Anuy-dalen i Altai-bergen, Sibirien, juli 2012 för att söka efter förfäderna.

Ryktena om att Släkten skulle fått i sig lite DNA-från Neanderthalarna kan verifieras. Härvid, visar det sig, skiljer sig Peterson-Ernberg-Ehrenberg ättlingarna inte från övriga Västerlänningar. Det numera – efter världskände Svante Pääbos efterforskningar – ryktbara äktenskapet skulle ha ägt rum för ca 45.000 år sedan (dvs några år innan Johans och Gustafvas äktenskap). Det faktum att Pääbo sedan påvisat ytterligare en förfader genom att undersöka ett lillfinger från en

grottmänniska i Altaibergen lämnade redaktionen ingen ro, som därför reste till aktuella grotta söder om Novosibirsk sommaren 2012. En utförligare rapport ges av Pääbo m fl i senaste numret av National Geographic (julinumret). Genom denna bilddokumentation visas att Kuriren som vanligt var där före (2012) National Geographic, som visar en bild av samma grotta från 2013. Genom denna blixtingsinsats och utförlig forskning i Pääbos Leipzig-laboratorium har vår släktskap med Denisova-människan kunnat avskrivas-vi har 2,5 % Neanderthal-DNA och 0% Denisova-DNA. Däremot lär östlänningar (t ex Djingis Khan och hans ättlingar) bära på så mycket som 5 % DNA från Denisova-människan. *Redaktionen*

Wedebys trädgårds historia

Annie Nilsson vid Blekinge Trädgårdsmästarutbildning har skrivit en 10 poängs uppsats om Trädgårdens historia vid vårt Wedeby i Blekinge. Utdrag ur den trevliga uppsatsen följer:

Wedeby herrgård uppfördes 1763 och efter det att trädgården anlades under sent 1700-tal har den haft två tydliga storhetstider. Den ena var under greve Karl August Ehrensvärds tid mellan 1788 och 1800 då denne uppges ha lagt mycket pengar på att uppföra och bygga om parken. Den uppges då ha varit en plats för umgänge och fest och en närliggande kulle med fornminnen bidrog med fornromantik. En stor del av trädgården är under denna period vikt till odling.

Den andra glansperioden är under sent 1800-tal, fram till tidigt 1900-tal under parets Peterssons era. De genomförde en ombyggnad av både herrgården, ekonomibyggnaderna och parken. Från denna tid finns en väldokumenterad försäljning av trädgårdens alster.

Vid den tidigaste karta som finns över trädgården från sent 1700-tal visas en anläggning där både byggnader och trädgård inordnades under en strikt rektangulär symmetri som härstammar från renässansen. Under 1800-talet löses kvarteren upp, odlingsytan minskades ned och flyttade längre bort från herrgården, åt norr. Trädgårdens befintliga byggnader revs under den senare delen av 1800-talet och nya byggdes i trädgårdens nordöstra del.

...

1953 brann herrgården ner och sedan dess har trädgården till stor del lämnats. På 1970-talet anlades en stadsträdgård på platsen, växthus och andra byggnader uppfördes och under det senaste året har en större butik med tillhörande asfalterad parkering byggts vid den forna herrgården.

...

En stor del av informationen om trädgården har hittats i Blekinge läns museums arkiv, där historiska kartor, uppmätningar av trädgården, äldre fotografier och anteckningsböcker med detaljerade uppgifter om försålda trädgårdsalster från herrgården har bidragit med information. En liten litteraturstudie har även gjorts där reseskildringar, barndomsminnen och ägarförhållanden har kunnat belysa trädgårdens historia. En kort intervju har även genomförts med Bengt Ehrenberg, barnbarns barn till Gustaf Petersson om dennes minnen av trädgården.

Wedeby herrgårds bakgrund

Wedeby nämns första gången 1624 som den största byn i Augerums socken. I den västra delen av Wedeby gårds finns ett gravfält (Karlskrona 68:1) med ett 80-tal fynd, bland annat en fyrsidig stensättning, högar samt resta stenar; känt sedan 1800-talet. Gravfältet är typiskt för den yngre

järnåldern i Blekinge. Ett så pass stort gravfält indikerar en relativt långvarig bosättning, på en



mark som hade goda förutsättningar för brukande.

Wedebys gård utgjordes ursprungligen av $\frac{2}{9}$ mantal nr 55 och $\frac{2}{3}$ mantal nr 56. Gården var under mitten av 1700-talet i kronans ägo och beboddes av madame Törnberg. Mangårdsbyggnaden lär ha uppförts 1763 och köptes 1765 av Daniel af Thunberg. År 1788 köpte greve Karl August Ehrensvärd gården och innehavde den fram till sin död år 1800.

...

År 1853 förvärvade konsul Gustaf Petersson gården tillsammans med sin hustru Helena f. Berlin. Gården brukades av paret fram till 1904 då deras son, Nils Gustaf Ehrenberg och hans hustru Dagmar f. Mattiesen övertog denna.

Efter Nils Gustaf Ehrenbergs bortgång 1943 arrenderades gården ut och såldes till Karlskrona stad 1947. Den gula 1700-tals herrgården ödelades helt i en brand den 18 januari 1953 där endast ett fåtal föremål kunde räddas. Den sista arrendatorn lämnade marken 1967.

...

Från och med att Gustaf Petersson och dennes maka införskaffade egendomen 1853 började en ny era där många dokument rörande trädgården är bevarade. Huvudbyggnaden byggdes om 1855. Med undantag för rättarbostaden ska de andra boningshusen på gården ha rivits och virke därifrån användes till att bygga till huvudbyggnaden en våning.

Det finns en odaterad uppmätning över trädgården som förefaller vara från ca 1870, eller något tidigare. På kartan är träd markerade och numrerade och till den hör följande beskrivning av trädgården.

Trädgården i Wedeby är aldeles jämn planerad. Den är på alla sidor inhägnad med 2 à 3 aln staket. Jorden består av starkt sandblandad mylla på sandbotten, där det har varit trädgård i långa tider, men senare åren obrukad. Omgiven av dels höjder och dels beskuggande träd, (...) kunde jorden inte lätt uttorka, på ca 3 aln djup finnes vatten överallt. *Herrgården sedd genom den engelska*

parken, från söder. Den försilvrade glaskulan står i mitten och på var sida om den växer en



agaveplanta (1935). Till vänster: Flygelbyggnaden sedd från väster (1935). Källa: Blekinge museums personarkiv, Petersson Gustaf.

Trädgården närmast huset

Sigrid Ehrenberg, g Way-Matthiesen (1870-1943) var dotter till Gustaf Petersson och har lämnat efter sig målande minnen från Wedebys barndomssomrar. I skriften "Barndomsminnen" finns ett avsnitt som även berör trädgården närmast huset.

Ute skiner sommarsol. Den stora saftigt gröna gräsmattan med de fyra blomrabatterna placerade i norr, söder, öster och väster draga ljusstrålar och människoblickar till sig.

I nordrabatten prunkade röda, gula, vita begonior - i den östra skjuta kraftiga, väldoftande lövkojor i höjden - den södra rabatten är skuren i smidig form, reseda och penséer utgöra mattan där vackra stamrosor stå inplanterade och den låga gulbladiga kantväxten med dess anspråkslösa vita blomknippen inramar det skiftande innehållet - i den västra ståta lejongap och mot hösten härliga astrar.

Mitt på gräsplanen står den svarttjärade pelaren med den stora glaskulan, där Wedebys vita hus och solglittrande svartglaserade tegeltak återspeglas.

(www.ernberg.info, Släktkuriren nr 10, 1997, s. 3.)

Reflexionskulan omnämns redan i en inventarieförteckning över Vedeby från 1870. Lite längre fram i skildringen av Vedeby beskrivs entrén till mangårdsbyggnaden som relativt oansenlig, där helhetsintrycket lyfts av omgivande grönska och umgängesmiljön som skapats.

Den lilla verandan med sitt sirligt utsmyckade gaveltak var just ej värd mer benämning än förstukvist. Men de svarttjärade träkuberna å omse sidor om trappan, prydda med knoppande hortensior och lagerträd, samt jernsoffor, bord och det utskurna trästaketet förhöjde dess utseende och värde.

Signe Ehrenberg visar på en miljö där växtligheten spelar stor roll för intrycket. En del av detta kan återfinnas i fotografierna från 1930-tal med den försilvrade glaskulan på sin piedestal, men en viss del av blomsterprakten förefaller vid det laget vara borta.

.....

Fruktträdgården

Från 1869 finns en bevarad förteckning över gårdens alla fruktträd samt de som man planerat att ta

bort och vilka man planterade. ... Det finns även en tidigare företeckning som är mer svårläst och svårtydd. Från förteckningen från 1869 framkommer att det fanns 193 fruktträd i trädgården. Förteckningen är uppdelad i olika områden: "trädgården", "på gården" och "vid gångarna". Området benämnt som "trädgården" är förmodligen den del som består av de rektangulära odlingskvarteren. "På gården" skulle kunna mena vid gårdsplanen och ytan söder om boningshuset och "vid gångarna" representerar troligtvis de träd som växer kring trädgårdens gångar. ...

I trädgården fanns bland annat Rosenhäger, vit Astrakan, röd Höstastrakan Gravensteiner, Winäpplen, Glasäpplen, vinter Calviller och vit Pipping. Det fanns gråpäron, stora grå päron, stora Bergamotter, fikonpäron och Wallispäron. Utöver dessa fanns det maj körsbär, klarbär, vita äggplommon, blå sviskon-plommon, stora gula augustiplommon, gula långa plommon, sockerplommon och Reine Claude. De flesta fruktträd var äpple och plommon. På gården fanns bland annat Gravenstiener, Waxäpplen, Augustipäron, Bullerhusäpplen, Klockäpple, Saftäpple och Boncrettiener. Vid gångarna fanns många plommonträd och Gravensteiner men även körsbär, Bergamotter, gråpäron, stora vita päron och vit Astrakan, Glasäpplen, Klockäpple, och Renetter.

Från 1869 finns även en *Förteckning öfver Fruktprofver till Svenska Trädgårdsföreningens i Stockholm Utställning som öppnar den 15 Oktober 1869*. Det är en lista om 165 fruktträd vars frukt skickades till utställningen. Bland den utvalda frukten fanns flest äppelsorter som Winäpple, Saftäpple, Duväpple, Bullerhusäpple, Calvilleräpple och Gravensteiner. Men även Rödpäron, gråpäron och Fikonpäron var med. Dessa förteckningar ger en god bild av de fruktträd som fanns på gården under 1860-talet.

Mycket frukt såldes även från trädgården, främst på torget i Karlskrona. Mellan 24/10 1896 och 21/10 1897 såldes bland annat 400 liter bröstpäron, 1643 liter falläpple, 300 liter Klockäpple, 1893,5 liter päron, 160 liter glasäpple. Det var främst äpplen och päron som såldes men även 8 liter bigarräer och 19 liter körsbär såldes.

Köksväxtlandet

Som nämnt tidigare fanns det redan 1774 rektangulära kvarter med köksväxter som till stor del verkar ha behåller sin form fram till 1842. Mycket av trädgårdens produktion och försäljning finns nedtecknat i *Anteckningar om försålda trädgårdssalster för Wedebyherrgård*, varav den första boken sträcker sig från den 24/10 1896 till 6/8 1899. Det finns även en till bok för år 1900. ...

Trädgården gav en rik variation av grödor. Bland annat såldes 519 stycken kålrötter, 290 liter potatis, 2380 stycken rädisor, 666 buntar sopprötter, 257 liter spritärtor, 90 purjolökar, 11 meloner, 19 liter jordgubbar och 105 liter jordärtskockor.

En person som handlade väldigt mycket var Dorothea Vilhelma Mård, oftast kallad Thea. Vid sökning i SVAR framgår det att hon föddes 1848 och var grönsaksmånglerska. Hon köpte sålunda upp grödor från Wedeby herrgård som hon sedan sålde vidare. Från *Anteckningar om försålda...* framgår att hon köpte allt möjligt i ganska små kvantiteter åt gången. Av de 115,5 knippen med sparris som såldes under 1897 köpte hon 110,5. Hon var således en av många personer berördes av en gårdens trädgård.

Alléer

Vid Vedeby gård fanns få alléer. Den mest framträdande var den vid landsvägen som passerade gårdens södra gräns. På fotografier från tidigt 1900-tal syns kraftiga träd som vid något tillfälle förefaller ha varit hamlade, med tanke på de tjocka, knotiga stammarna och de spädare grenverken som skjuter upp ur den vid samma höjd. De skulle kunna vara lönnar, men det är svårt att avgöra.

På kartan från 1774 fanns en kort allé som sträckte sig från grinden mot landsvägen rakt mot mangårdens entré inritad. På de senare kartorna framträder denna inte alls tydligt. Sedan den engelska parken anlades mellan huvudbyggnaden och landsvägen förlorade den grinden sin betydelse ytterligare.

Trädgårdens byggnader

Under parets Peterssons ledning revs många av herrgårdens ekonomibyggnader under senare delen av 1800-talet. På uppmätningsskarta från 1869 finns det i trädgården endast inritad fyra byggnader utöver mangårdsbyggnaden. I anslutning till trädgårdsmästarens bostad fanns ett drivhus och drivbänkar. Från inventeringen av gården 1857 framkommer att det fanns 20 drivbänksfönster.

.....

Engelska parken

Den tidigaste karta som finns över den engelska parken är den odaterade uppmätningen över trädgården som nämnts tidigare, som torde vara utförd omkring 1870. Den består av ett slingrigt gångsystem, med 3 sittplatser och en blandning av gamla fruktträd och andra träd. I Kulturlandskapsutredningen från 2009 uppges att Ehrensvärd lät anlägga en engelsk park, där kullen med fornminnen till väster om gården blev en del. Det finns inga bevarade ritningar över denna park. Fornminnesområdet ligger till väster om herrgårdshuset och ladugårdsbyggnaderna ligger avgränsande emellan dessa. Detta gör det otroligt att Ehrensvärds park skulle ligga till grund för den engelska park som skapades söder om mangårdshuset. På de fotografier av den engelska parken som finns från tidigt 1900-tal syns en blandning av buskar samt barr- och lövträd av olika åldrar. Större delen av dessa måste med tanke på deras storlek ha planterats under 1800-talet.

I en inventarieförteckning från 1870 finns ett avsnitt där trädgårdens inventarier beskrivs. Bland annat finns det två gula trädgårdssoffor, två gröna soffor av trä, 31 gula fällstolar och ett bord med lös marmorskiva. Alla dessa möjliga sittplatser visar på en trädgård där umgänge gjordes möjlig.

1900-tal

1904 övergick gården till Nils Gustaf Ehrenberg och dennes fru Dagmar. Nils Gustaf var godsägare och agronom som brukade sin gård på traditionellt vis. Han gjorde stora insatser i länets mejerinäring, där stordriftens fördelar bättre utnyttjades och var föreningens ordförande och verkställande direktör från bildandet 1906 till 1941. Egendomen såldes till Karlskrona stad 1947 och Fru Ehrenberg lämnade gården 1948. Marken arrenderades ut och amiral Gösta Ehrensvärd med familj flyttade ut till gården. Den 18 januari 1953 ödelades den gula 1700-tals herrgården av eld och i princip allt i den förstördes.

Under tidigt 1970-tal anläggs Stadsträdgården på det område som utgjort Vedeby gård. Det byggs kontorsbyggnad, panncentral, växthus och andra byggnader. Av den äldre gårdsbebyggelsen återstår då endast ett par hus, viktigast för trädgården är flygeln till mangårdsbyggnaden. Det är en

enkel panelad byggnad i trä vars norra del byggs under andra delen av 1800-talet som brygghus och sedan förlängs och byggs om efter sekelskiftet 1900.

Trädgården närmast huset

Nordiska museet gjorde 1935-1936 en studie av Wedeby gård. Den innehåller bland annat en uppmättningsritning över gården med dess byggnader och trädgård som visar på en del förändringar av trädgården.

Från 1930-talet finns ett antal fotografier som visar upp miljön vid gårdsplanen. En viktig detalj var reflexionskulan som var placerad i mitten av gårdsplanens rundel. Detta förefaller vara den mest öppna plats i hela trädgården och därför drogs blickarna lätt till den och dess omgivande blomsterplanteringar. Vid mangårdsbyggnadens entré växte en björk och ett oidentifierat lövträd, ej inritade på Nordiska museets karta.... Att de var av två olika arter med helt varierade egenskaper i form, färg och växtsätt bidrog inte till en symmetri som var så eftertraktad två hundra år tidigare, vid den strikt rektangulära renässansplanen. De passar mycket bättre in i den ”modernare” osymmetriska trädgården, bland de oregelbundna gångarna, solitärträden och det kanske friare brukandet av trädgården som förefaller ske under 1900-talet.

Fruktträdgården

På kartan upprättad av A. Karlsson för Nordiska museet 1936 har trädgårdslandets struktur tydligt luckrats upp och den odlade ytan förefaller ha minskat betydligt. Detta påverkar även fruktträdens naturliga placering. På 1774 års karta var fruktträden schematiskt utplacerade kring odlingskvarteren, under 1860-talet har en omfattande dokumentation av fruktträden gjorts med en gallring och nyplantering som följd. Det är på 1936 års karta svårt att med bestämdhet säga var fruktträden är placerade. Tydligt kan avläsas att trädgården norra del fortfarande främst är odlingsutrymme. Det finns där många träd, som troligtvis är fruktbärande och buskar. I det nordvästra kvarteret är små träd/buskar planterade i prydliga rader, även de är med stor sannolikhet frukt/bärbärande.

Köksväxtlandet

Relativt lite information finns bevarat om köksväxtlandet från 1900-talet. Den sista boken med *Anteckningar om försålda trädgårdsalster för Wedebyherrgård* berör år 1900 men det är troligt att odlingen och försäljningen av grödor fortsatte en bit in på 1900-talet, även om det inte finns dokumenterat. I Sverige tog det fortfarande ett par årtionden innan det blev vanligare för en herrgård att köpa in sina varor och mycket var man tvungen att producera själva. Försäljningen var även ett välkommet tillskott i gårdens kassa under tidigt 1900-tal. Enligt Bengt Ehrenberg odlades det i köksväxtlandet bland annat potatis och andra grödor till husbehov. (Intervju, 2012-12-05). Ett fåtal fotografier från mitten på 1930-talet finns bevarade.

Trädgårdsbyggnader

Som nämnts ovan lät paret Petersson under slutet på 1800-talet riva de gamla ekonomibyggnaderna och uppföra nya. Trädgården mister allteftersom fler av byggnaderna och nya byggs istället i trädgårdens nordöstra del. ...

Trädgården får även under 1900-talet en tydlig plats för barn; lekstugan, som uppförs ca 1910. Den har på 1930-talet ett grästak och ligger pryddigt invid en av trädgårdens grusgångar.... Enligt Bengt Ehrenberg fanns det i lekstugan en fungerande spis, som han däremot inte fick använda alldeles själv.



Den engelska parken

Den engelska parken påminner på 1936-års uppmätning mycket om den odaterade uppmätningen från ca 1870. I stort stämmer gångsystemen överens men på 1936-års karta kan vi ana ett antal fler träd. De träd som planterades under sent 1800-tal har till denna tid hunnit växa upp lite och ger på detta vis säkerligen trädgården ett fylligare intryck under 1900-talet. I den engelska parken fanns en blandning av buskar, barrträd, fruktträd och lövträd men uppgifter om alla de olika arterna har inte hittats. Enligt Bengt Ehrenberg fanns där dock ett, eller ett par stycken, valnötsträd som frös ihjäl under vintern 1942.

För 1900-talets trädgård i Vedeby spelar den engelska parkdelen en stor roll. Om trädgårdens utveckling skrivs det i Nordiska museets studie av Vedeby från 1935-36 ”..i stället har den gamla strängt symmetriska anläggningen med sina gårdar av olika slag fått vika för en park med slingrande gångar där man dock ännu kan skönja den gamla kvartersindelningen.” Parker av denna storlek, med små vindlande gångar och buskar och träd som kortar av siktlinjer kallas idag främst för tysk stil, men omnämns här som engelsk park, då det var den ursprungliga benämningen för denna park.

Den forna trädgården där delen underordnade sig helheten i ett strikt rutmönster och där produktion under estetik var viktigast har genomgått en tydlig förändring. Fortfarande kunde den gamla anläggningen anas men en nya era hade inträffat. Efter Nordiska museets studie finns det litet arkivmaterial rörande trädgården fram till dess att herrgården brann 1953. På 1970-talet anlades som nämnts ovan stadsträdgård på området. Inför en vidareexploatering genomfördes 2009 en kulturlandskapsutredning av 1:a antikvarie Thomas Persson. Utredningen avslutas med följande stycke.

Spåren efter Vedeby gård har genom etableringen av Stadsträdgården successivt slätats ut och överlagrats. Det äldre byggnadsbeståndet är i sitt förändrade skick av begränsat kulturhistoriskt intresse. Även om endast enstaka grova träd återstår från den äldre parkanläggningen anknyter de trädplanteringar som skett därefter till områdets tidigare karaktär. Den rika vegetationen med sina

trädkärmar mot omgivande vägar bör vara en utgångspunkt för gestaltningen av området och ett rimligt sätt att tillvarata det mentala kulturarv Vedeby gård utgör.

Diskussion

Dokumentation i olika former är väldigt viktigt för att kunna förstå en historisk trädgårdsanläggning, särskilt när den inte är bevarad och växtmaterialet inte kan avläsas. De två perioder som har kunnat avläsas som viktiga för förändringen av trädgården baseras mycket på den dokumentation och de kartor som upprättats och bevarats. Det är naturligt att en trädgård inte ändras om alltför ofta, att ägaren vill känna sig riktigt bofast på platsen för att vara villig att lägga ner så pass mycket pengar och arbete som det krävs för att utveckla en anläggning och strukturera om den då det tar relativt många år innan frukterna av resultatet kan skördas. Troligt är att förändringar har skett även under de andra ägarnas tid på herrgården, men inte lika omfattande.

Ingenstans har namnet på trädgårdsmästaren eller trädgårdsdrängar kunnat utläsas. I rättarens bok omnämns denne kort och gott som "Trädgårdsmästaren". Denne person är här, liksom vid många andra historiska anläggningar väldigt anonym. Fram till slutet av 1800-talet fanns det en byggnad som var betecknad som trädgårdsmästarens bostad som låg i närheten av mangårdsbyggnaden och hade intilliggande växthus och drivbänkar. På 1936-års karta är detta hus ombyggt och benämns endast som "flygel". Kanske fanns det bland de nybyggda husen i trädgården norra del en trädgårdsmästarbostad, det återstår att undersöka om förteckningen över trädgårdens byggnader hittas.

För att korrekt kunna möta dagens herrgårdsträdgårdar krävs en förståelse av deras historiska utveckling. De trädgårdar vi möts av idag är ofta en blandning av olika tidslager, som kan vara svårtolkade. För att kunna sköta trädgården i vår tid krävs en dialog med de trädgårdsmästare som verkat innan oss. Vi måste inte slaviskt följa de planer som dragits upp tidigare, men för att harmoniskt kunna förvalta och utveckla den föränderliga gröna miljön krävs en eftertanke.

Den Ernbergska restaurangen och dito askkoppen i Greencastle, USA

Inledning: Hjalmar Peterson Ernberg med familj emigrerade till USA 1897

Järnhandlare Robert Peterson i Karlskrona fick år 1852 med hustru Emma Olsen en son, Hjalmar Peterson Ernberg. Han gifte sig, 44 år gammal, med den nitton år yngre Anna Sjödin från Hästveda. I april 1897 födde Anna sonen Otto Hjalmar, som Ingemar Ernberg har porträtterat i Släkt-Kuriren nr 22: *En uppskattad affärsman i Indiana*.

Den 1 oktober samma år som Otto föddes emigrerade föräldrarna med sin fem månader gamle baby till USA. Otto följde sin fader i spåren och blev affärsman i bilbranschen. Han gifte sig med amerikanskan Julia Frazier. Paret fick år 1926 en dotter döpt till Anna Marie.

"I am known as "Annie" now, but until I was about 16 it was ONLY "Anna Marie". Tom, my first husband called me "Ann", so as long as I am called to eat call me anything."

Nu börjar det bli intressant! Det är nämligen Annie, född Ernberg, i egen hög person som låtit meddela detta. Hon lever nämligen än – 86 år gammal. Hon och jag är femlingar! Vi har fått kontakt tack vare några artiklar i tidningen *Banner Graphic* i Greencastle.



Två versioner Hjalmar Peterson Ernberg (1852-1931)

***Banner Graphics* artiklar om Ernbergs restaurang och askkopp samt intervju av Annie Ernberg**

Tidningen *Banner Graphic* har publicerat följande tre artiklar: 5/1, 12/1 och 19/1 2012.

Old antique shop receives approval as law office (5/1 2012)

With an attorney's office right across the street and a florist on the corner, it would seem the property at 111 W. Walnut St. might be perfect for a law office/residence. After all, the building in question once housed an antique shop itself [...]

It may be winter, but a paint and repair crew is hard at work, rehabbing the house at 111 W. Walnut St. in Greencastle. The property is now owned by local attorney James Holder, who will be moving into the residence and operating his law office there as a home occupation after approval Tuesday night by the Zoning Board. Holder said he wants to restore the home's exterior, which will include new windows, renovation of the porch and painting all around [...]



Den Erbergska fastigheten är utvändigt sig lik än i dag. Här drev Otto och Anna sin Restaurant and Delicatessen 1952-53, som sedan alltså efterträddes av en antikaffär och nu finns här ett advokatkontor i fastigheten.

Ernberg lät tillverka askkoppar, se bilden nedan, där de typiska vindskåporna syns väl.

No butts about it, ashtray sparks mystery (12/1 2012)

As a veteran local auctioneer of nearly 40 years, Greencastle's Mr. Eilar not only has a lifetime of memories but quite a cache of souvenirs as well. He's got an old Greencastle cabinet bearing a bronze plaque denoting its homegrown history. Stored inside it are a number of old greenish Coca-Cola bottles, including one of the old rounded originals and a couple with "Greencastle" embossed on the bottom. Most everyone who has lived in Greencastle very long knows some of the history behind those items.



An old ashtray shows the property at 111 W. Walnut St., Greencastle, when it was Ernberg's Restaurant and Delicatessen.

But even Eilar is baffled by the restaurant pictured on a glass ashtray in his possession. A photo in the Banner Graphic last week of the old Rattray antique shop at 111 W. Walnut St. jangled Eilar's memory. From his pocket, the old auctioneer produced a clear glass ashtray with blue images advertising Ernberg's Restaurant and Delicatessen.

With the same distinctive dormer (*vindskupa*) and roofline that is there today, it is unmistakably the same building at the northeast corner of Walnut and Market streets. The picture on the ashtray also shows a couple of large trees that are long gone and a stylish canopied entrance from the street.

"Looks like it was quite a restaurant in its day," Eilar offered.

Unfortunately, not even the longtime auctioneer or any of his contemporaries has the faintest idea when that heyday occurred. "I've been an auctioneer since 1973," said Eilar, who still does specialty sales and estate sales, "and I don't remember it. I showed it (the ashtray) to Danny Bumgardner the other day and talked to several others but they don't remember the place."

It stands to reason Ernberg's was probably popular back when the old Commercial Hotel was in its glory at the southeast corner of Walnut and Jackson (the site of a First Christian Church parking lot since the mid 1980s).



*T.v: Commercial Hotel, idag Walnut Street är rivet. Det låg granne med Ernbergs restaurang.
T.h: First Christian Church, som i dag använder f.d. hotellmarken som parkeringsplats.*

One clue to its age is the phone number shown on the Ernberg's ashtray -- "Phone 25," it says. That probably puts the date closer to the days of a live local operator than the era of the smartphone.

Greencastle de facto historian and onetime "Hoosier Know-It-Alls" TV game show winner Jinsie Bingham, of course, does recall the Ernbergs. She says they lived across the road from her Bloomington Street home before they moved to Terre Haute sometime in the 1950s, she believes. That means Eilar's ashtray is probably 50-60 years old or more.

For now Eilar is content to keep his unique treasure with his other Greencastle collectibles, like a distinctive bell from Gardner Bros. and other relics of our local past.

"It's just something I probably bought at a household sale," Eilar said, not remembering when or where. "I have certain things like that. When I like them I put them in a drawer. I've probably had it for years."

Where there's smoke, there's fire, ashtray mystery proves (19/12 2012)

An old ashtray showing Ernberg's Restaurant and Delicatessen at 111 W. Walnut St. spared a local mini-mystery that readers have helped solve.

Apparently you don't need a rumpled raincoat or an old, gnawed-on cigar to help solve a mystery. Not if you're lucky enough to make connections with the right Putnam people. Last week, a story in the Banner Graphic centered around an old glass ashtray featuring a long-ago image of Ernberg's Restaurant and Delicatessen at 111 W. Walnut St. in Greencastle.

Longtime local auctioneer Mr. Eilar has had that ashtray in his possession for number of years, and when a photo appeared of renovation work on the 111 W. Walnut St. structure Eilar was moved to share the mystery that has long baffled him. A week later, not only can we report when Ernberg's existed but who opened it, how they got the ashtray and what happened to the family.

After the ashtray story was published and subsequently included on the Banner Graphic website, a number of interested readers offered informative tips. We got telephone calls, cards and letters, emails and even a fax. We benefited from a little amateur detective work by the offspring of two longtime local newspapermen. The whole thing even sparked international intrigue when a former resident contacted us from Ottawa, Canada. But more importantly we heard not only from folks who dined there, but the daughter of the owner and even the local man who suggested the ashtray as a promotional item for the eatery.

We now know that Ernberg's opened for business on March 29, 1952. It offered Swedish-American cooking, featuring the then-novel idea of a smorgasbord (more commonly known as buffets these days) on Sundays. We know it was short-lived (possibly because of the cost of fine dining), closing sometime in 1953, according to **Annie (Ernberg) Carney DeGrande, daughter of Julia and Otto Ernberg**, who has contacted us numerous times via our website and personal email.

"Mom did have excellent food," she said, echoing others' comments made on the website, "just Greencastle wasn't ready for expensivity (sic)." Annie, who celebrated her 85th birthday in December and has lived in Tucson the past 26 years, fondly recalls the dessert at Ernberg's. "Dodie (Hecko), whose husband was a state policeman (Trooper George Hecko), made the pies ... so-o-o-o good." Another old newspaper ad shows chef George Traeger at work, noting his 20 years of experience with the tag line, "For the best, stop at Ernberg's."

Would-be local historian Jim Zeis owns a number of old Greencastle phone books. Ernberg's was listed in the 1953 book, he said, while a 1949 edition lists Police Chief Roy Newgent as living at the 111 W. Walnut St. address.

"Mom did have a very good restaurant for a little over a year," Annie noted. "The picture (on the ashtray) isn't quite accurate but the place did have a big front porch and people enjoyed eating out there, just like in the big city. I'm glad people remember it."

They also remember her father Otto's car dealership in the North Jackson Street building that now houses Progressive Printing. Otto Ernberg had the local Chevrolet/Buick dealership that later became Jim Harris Chevrolet in the same facility.

And it is at the Ernberg car dealership where our stories intersect as lifelong Greencastle resident Johnny Long can vividly detail how the ashtray came to be. Long says that as a representative of the Kemper Thomas Co., Cincinnati, he regularly called on Otto Ernberg, hoping to sell him promotional items for the car dealership.

Long, who at age 87 is still active in the promotional advertising field after 61 years, remembered running into Mrs. Ernberg at her husband's business. She told him she was starting a restaurant and wondered what promotional items he might suggest.

"I said, 'How about ashtrays?'" Long recalled. And she said, "Design me one."

He even remembers her original order being a gross of those souvenirs. And in short order, she requested another 144 of the ashtrays, which cost 42 cents apiece, Long recalled. "The selling point of those were that you couldn't deface the imprint," Long said, explaining that the ashtrays were fired at 2,000 degrees. "You could run a sharp key or your knife over it and you'd ruin the sharpness of your knife before you'd ever scratch the image."

The ashtrays were popular, he noted, not only because almost everyone smoked everywhere in 1952 but because of a design that positioned the cigarette at an angle that would make it burn itself out before it burned anything else.

"Yeah, back then we sold a lot of ashtrays because of all the smoking business," Long said. "I don't sell too many of them anymore. Most people use them for paperweights these days."

Long fondly remembers the short-lived Ernberg's eatery. "It not only served delicious food but the interior was gorgeous with all that beautiful woodwork."

So there you have it. The simple act of De Eilar sharing a mini-mystery has brought back fond memories for many. "Isn't all this grand?!" Annie gushed in summary at all the much-belated attention. "It is nice to know that people remember Mom and how gracious she was."

Annies brev vintern 2013 till Jonas Hök, i sammandrag

Dear Jonas

I am glad to know that we are Dapperlings (*femlingar*). We are not, as you first thought, second cousins, but we are still family, and that is what matters. My birthday is 19 December 1926 (getting old but still around).

Take care. /Anna Marie



Bild från 1924: Otto Ernberg och hans amerikanska maka Julia, född Fraizer



Annies barn Sally och Lee, samt mamma Annie själv (=Anna Marie) och maken Tom

Ernbergs familj i USA:s Federal Census

I Släkt-Kuriren nr 25 står att läsa om Annies farmor Anna Ernberg, född Sjödin, som besökte Stockholm efter 33 års bortavaro och då blev intervjuad av Stockholms-Tidningen.



Annies bröllop. Texten på kortet: "Miniatures were done for my Grandmother Anna 1932. I do not know what writing says. (Där står: Till min kära Anna en liten gåva från hennes tillgivna Agnes.) Anna Marie and Tom Carney Wedding Day September 3, 1947, same day as Julia and Otto, September 3, 1924.

Jag har forskat efter Ernberg på Ancestry.se. där man finner följande om Hjalmar Peterson Ernberg i USA:s federala folkräkning år 1910:

Hemvist 1910: Brooklyn Ward 1, Kings, New York

Härstamning: White; Immigrerade år: 1897

Familjeöverhuvud: Self Head (Chef)

Civilstånd: Married

Hushållsmedlemmar: Hjalmar, hustru Anna, barnen Otto och Axel är nämnda, samt tretton människor till. Hjalmar förestod dem alla som "chef" på denna adress och ansvarade för inlämnandet av mantalsuppgifter till Federal Census.

I USA:s federala folkräkning år 1930 står följande om Hjalmar, som nu förlorat ansvaret för att inlämna uppgifter till Federal Census Myndigheten noterar:

-Hemvist 1930: West New Brighton, Richmond, New York

-Civilstånd: Divorced

-Immigrerade: 1897

-Släktskapsförhållande till familjeöverhuvud: Inmate (= intagen, som kan betyda intern, intagen på institution, pensionär, patient).

Denna källa är upprättad året före Hjalmars död. Han är inte längre "Chef" i hushållet, och dessutom skild! Hustru Anna och söner Otto och Axel har lämnat honom.

Axel Robert Ernberg

Axel (Ottos lillebror) är född i USA. Han bosatte sig 1926 i Tampa i Florida, och livnärde sig då enligt en uppgift i Ancestry.se som "slsmn", (salesman – vad vet du om amerikanska förkortningar?). Han gjorde sedan karriär som "Colonel in the Army Judge Advocate Section" och advokat och dog 1978. På hans gravsten finns inskriptionen: AXEL R ERNBERG Veteran; LT (löjtnant?), COL, US ARMY, WORLD WAR I & II. Släkten Ernberg kan vara stolt över att ha en hedrad krigsveteran i släkten, som deltagit i två världskrig (om än som advokat på kontoret?) och har därmed bidragit till att Wilhelm II och Adolf Hitler i Deutsches Reich föll. Den dåliga bilden visar Axels gravvård.



Axel var gift med Dorothy, född 1913 och avliden i Berea 1913. De hade inga barn och är båda begravda, tillsammans med Anna Sjödin, på Berea Cemetery, Berea, Madison County, Madison, Kentucky, USA. (Se Föreningens arkiv för mer exakta datum.)

Med Axel Ernbergs bortgång är släktgrenen Ernberg i USA utdöd på svärdsidan.

Jonas Hök, Vaxholm, April 2013

Ulla Hamberg avliden

Ulla Hamberg (född Berlin) avled den 22 oktober 2012. Hon var född den 5 juli 1925 i Landskrona, dotter till Nils Berlin (1888-1969) och Anna Abrahamsson (1896-1970). Ulla bodde sina första år i Stockholm, men växte huvudsakligen upp i Gävle, där pappa Nils blev borgmästare 1929. Efter skolgång och gymnasieår i Gävle, som kröntes med studentexamen i maj 1944, blev det studier i bl.a. engelska och konsthistoria i Uppsala. Där träffade hon sin blivande make, Per Gustaf ('PG') Hamberg (1913-1978) som var en av lärarna vid institutionen för konsthistoria. De gifte sig i december 1950. Hon kom sedan att bistå honom i hans forskning om norrländska kyrkoinredningar och i projektet Sveriges kyrkors delar om Härjedalens kyrkor. När PG 1959 blev professor vid Göteborgs universitet flyttade familjen från Uppsala till en relativt stor villa i Långedrag i västra Göteborg. Där skapades ett älskat hem där släkt och vänner ofta sågs och där Ulla kom att bo ända till augusti 2012.

Ulla hade ett stort kontaktnät och var i alla år mycket intresserad av sina släktingar och hur det gick för dem. Detta intresse grundlades redan när hon var flicka, då föräldrarna tog henne med både till släktträffarna i den Ernberg-Ehrenbergsska släktföreningen och vid bilresor från Gävle ned till Skåne. Längs resans väg brukade man då stanna till hos olika släktingar.

När sönerna Erik och Ivar blivit stora började hon arbeta som bibliotekarie vid Arkitekturbiblioteket på Chalmers Tekniska Högskola i Göteborg, där hon kom att verka i tjugo år. De sista två åren var Ulla tyvärr trött och ganska initiativlös. I en av de allra sista dagboksanteckningarna, från 2011, skriver hon själv att "det är ingen fräs på mig". Men hennes tydliga och starka vilja och den intellektuella spänsten fanns kvar ända fram till den sista veckan.

/Erik Hamberg



*Malin Ernberg, g.m. Ingemar Ernberg utsågs 2012 till
Professor i bettfysiologi vid Karolinska Institutet. Grattis!!*

Medlemsavgiften till släktföreningen är facila 50:-/år. Du kan också betala 150:- för en tre-års period, 2012-2014 (om du inte redan gjort det). En avgift/hushåll. **Postgiro nummer 484 72 55-9**, Ernberg-Ehrenbergsska släktföreningen.

För frågor om medlemskap och avgifter kontakta kassören Annika Alm-Ekman.

Hennes telefonnummer är 08/6533090

E-post adress annika.almekman@bredband.net

Adress: Fleminggatan 56, 112 45 Stockholm

Uppgifter till ADRESSREGISTER, SLÄKTREGISTER/SLÄKTTAVLOR

E-post adress:.....

Adressändring:

Namn:.....Adress (ev ny):.....

Postnr:.....Ort:.....

Land:.....Telefonnr (hem):..... Ev

övriga tel nr (fax-nr, arbete, landet osv):.....

0 Namn och adress till släktingar som borde få kallelse , Släktkurir m m (och sannolikt inte fått så):

0 Ifylles av mor- eller farföräldrar, föräldrar eller omtänksamma syskon, kusiner eller dylikt. Namn, födelsedatum och föräldrar, **nyfödda 2008 -**, som jag känner till:

Sänd denna sida till adress: Ernberg-Ehrenbergsska släktföreningen, attn: Jan Ernberg, **Postadress:**
Näsbydalsvägen 6, 14 tr, 18331 Täby; tel 08/758 08 92;
jan.ernberg@home.se